

Danes je moje pismo bolj suhoparno. Ne vem, zakaj. Morda zato, ker se bojim, da bi me spet ne zafrknila, kako sem učena. O ti Francika ti franckasta!

Prisrčno Te pozdravlja

Tvoja Dragica.

Pripis. Lepe pozdrave Tvojim staršem in Jan-ku (?).

Janko Samec: Krist.

*S pogledom dvignjenim v nebo,
oprta na žalostno zemljó
visi na trhljem križu Krist.*

*Z rokami v vis razpetimi,
v trpljenja molku ujetimi
strmi napzgor svetla in čist.*

*In rdeča kri mu vre iz prs
in k ustom se tišči mu trs,
grenak bolj od pelina.*

*Pa kaj te gobe je trpkost —
ko mnogo ljutejša bridkost
ne gre mu iz spomina!*

*Je sen o ovčki ljubljeni,
v življenja dneh izgubljeni,
ki mu srce pretresa.*

*Tako visi iz dneva v dan
v trpljenje svoje bridko vdan
in trudno zre v nebesa ...*

Črtomir Zorec: Kletka brez ptička.

JANKO ne razume, kako morejo nekateri ljudje imeti ptičke v kletkah.

Janko si misli: »Kot je greh, utrgati po nepotreb- nem cvetko z livade, tako je greh zaslužniti ptička. Cvet je ustvarjen, da rase in dehti, ptiček pa zato, da leta pod nebom in da vriska v svobodi.«

Janko si je kupil vseeno kletko. Dal jo je na okno. V kletko je natrosil zrnja in položil vanjo skledico s čisto vodo; celó gnezdece je napravil iz mehke bombaževine in še gugalnico je pritrdil tja in zrcalce.

Mimo okna so hodili ljudje. Marsikateri je vpra- šal: »Čemu pa ti je ta prazna kletka?«

Tem je odgovarjal Janko: »Zadovoljen sem sam s seboj, kadarkoli se ozrem na kletko. Lahko bi imel v njej ptička, pa jo rajši pustim prazno. Če bi hotel, bi bil kak rumeni kanarček ali rjavi drozg, črni kos, rdečkasti kalin, pisani ščinkavec, lišček, kraljiček ali katerikoli ptičkov moj suženj. Tako pa, hvala Bogu, je vsaj eden izmed njih svoboden.«